

KATOLIŠKI GLAS

TAXE PERÇUE	GORIZIA	SETTIMANALE - REDAZIONE E AMMINISTRAZIONE: RIVA PIAZZUTTA, 18 34170 GORIZIA - TELEFONO 0481 - 533177 - DIRETTORE RESPONSABILE: MONS. MOČNIK FRANCESCO - REGISTR. TRIBUNALE DI GORIZIA N. 5 DEL 28 - 01 - 1949 - SPEDIZIONE IN ABBONAMENTO POSTALE - GRUPPO 11/70% AUTORIZZAZIONE DIREZIONE PROVINCIALE P. T. DI GORIZIA	UREDNIŠTVO IN UPRAVA:	Riva Piazzutta, 18 - 34170 GORIZIA - GORICA Tel. 0481 - 533177 - Telefax 533177 Poštni t/rn 11234499
TASSA RISCOSSA	ITALY		Poduredništvo: Vicolo delle Rose, 7 - 34135 Trieste - Trst - Tel. 040 - 414646	

Poslednje slovo od g. Jožeta Juraka

ZIVLJENJSKA POT

Povsod, kjer živijo Slovenci, najsi bo Goriška, Tržaška, Koroška in daljna Argentina, žalujejo sedaj za umrlim duhovnikom Jožetom Jurakom. Najbolj žaluje za njim njegov edini brat Cvetko - duhovnik, ki vodi župnijo Leše pri Tržiču na Gorenjskem. Brat Jože mu je bil vse. Pogosto je prihajal k njemu v Gabrje, mu razodeval svoje skrbi in težave in spet zadovoljen in potolažen odhajal na Gorenjsko.

Jože Jurak se je rodil v Lendavi v Prekmurju 26. 12. 1920, kamor je bil premeščen njegov oče, davčni uradnik. Lendave se ni spominjal več. Pač pa je postalo skoraj njegov rojstni kraj Novo mesto na Dolenjskem. Tam na hribu si je njegov oče postavil lično hišico. Ko se mu je rodil prvi sin Jože, je na vrtu zasadil lepo češnjo. Za Jožetom sta se mami Neži rodila še dva fanta, Cvetko in Tonček, ki so ga Nemci zajeli v času druge svetovne vojne in živega vrgli v ogenj.

Jože Jurak se je šolal v Novem mestu in bil skozi odličnjak. Imel je izreden spomin, da mu nujneje ni delalo težav. Po končani gimnaziji se je odločil za duhovništvo. Lemenat je dovršil v Ljubljani in bil 11. junija leta 1944 posvečen v duhovnika. Bili so najtežji časi za našo Slovenijo. Predstojniki so ga določili za faro Šmihel pri Novem mestu. V isti fari je bil tudi duhovnik Volbank, ki so ga partizani nazivali »rdeči satan«; še srečno se je rešil v Ameriko. Tugi g. Juraku so grozili. Zato se je odločil za beg. Zelo težko se je odločil, a ker je bil zelo razgledan človek, je videl že naprej vso strahoto rdeče revolucije. Poslovil se je od mame, zajahal kolo in odšel v neznanost.

Na poti čez Karavanke se mu je pridružil še kakih 50 fantov, ki niso poznali poti. G. Jurak jih je potem vodil naprej na Koroško, a ko so prišli na cilj, jih je veliko manjkalo; izgubili so se na poti. Prišli so na Koroško po več tednih naporene hoje prav v kraju, kjer je živela Miklova Zala. Gospod Jože je nato odšel v taborišče v Senigalijo v Italiji in po nekaj mesecih se je odločil in odšel na Južno Tirolsko. Ker je znal dobro nemško, je takoj dobil faro, kjer so ga ljudje imeli zelo radi. Msgr. Orehar ga je po pregovoril, da se je tudi on s premnogimi Slovenci izselil v Argentino. Tam je ostal skoro 19 let. Postal je urednik mesečnika Duhovno življenje in se ves predal delu za slovenske izseljence, zlasti zadnje vojne begunce.

PRIHOD V GORICO

A misel na ostarelo mamo in brata Cvetka mu ni dala miru. Tako je v maju leta 1961 prišel v Gorico, da ju vidi. Toda komunistične oblasti jima niso dovolile, da bi prišla v Gorico. Videl je mamo preko žice na svetogorski postaji, a takoj je pristopil rdeči miličnik in jo odgnal. Potem je poskusil z ladjo in odšel preko Ankone do Splita. Tam se je po skoraj

dvajsetih letih srečal z mamo in bratom. Jugoslovanski konzul v Trstu mu je potem izposloval, da je šel parkrat lahko domov v Novo mesto. Na domu so ga miličniki enkrat iskali, da naj pride k njim na zasliševanje. Na srečo ga niso našli doma; bil je v župnišču na Kapitlju. Cvetko ga je obvestil in Jože je takoj z avtobusom odšel naprej do Kopra. Tako se je rešil pred zaslišanjem.

V zimi leta 1962 se je vrnil v Gorico na prigovarjanje goriških duhovnikov. Dom je dobil pri sestrah v Zavodu sv. Družine in kot duhovnik pomagal pri

Sv. Ivanu ter kot prefekt v Alojzijevišču. Glavno delo pa mu je bilo urejanje Katoliškega glasa. Pri listu je bil sotrudnik, korektor in paginator. Delo ga je zelo veselilo. Na tem mestu je ostal do zadnjega potovanja po Hrvaški, ko je pred odhodom pustil še zadnje rokopise in navodila.

Leta 1972 se je izpraznilo mesto župnika v Gabrjah in na Vrhu; nadškof ga je imenoval za župnega upravitelja teh dveh vasi. Ko je lansko leto dobil državljanstvo, je postal polnopravni župnik.

Z. P.

Mudilo se mu je

To so bile besede gđc. Marije Ferletič ob odprtem grobu pokojnega duhovnika Jožeta Juraka. In tako je v njegovem življenju pravzaprav res bilo.

Kot mlademu kaplanu se mu je mudilo iz rodne Slovenije v svet: najprej na Južno Tirolsko, potem v daljno Argentino in za tem na sončno Goriško, kamor je prišel v začetku samo na obisk — in ostal. Ko je lani končno dobil italijansko državljanstvo, se je spet odpravil čez mejo in obiskal tudi grob staršev. Sicer pa je leta dolgo organiziral in vodil potovanja in romanja Katoliškega glasa in mnogi so ga poznali kot družabnega in vestnega sopotnika. Letos bi moral v Turčijo, ki je še ni poznal in se je zato zelo veselil. Se prej pa se je hotel na lastne oči prepričati, kaj se dogaja v Medjugorju. Samo še en dan poti je imel pred seboj, pa se mu je spet tako mudilo DOMOV, da ni mogel počakati na vrnitev.

Brat — tudi duhovnik — ga je šel iskat v Banja Luko in ga pospremil v Novo mesto, kjer so ga položili na mrtvaški oder v kripti mogočne kapiteljske cerkve. To je bilo v ponedeljek, 10. julija, ob dveh in pol. Pričakala sta ga tamkajšnji prošt in upokojeni beograjski nadškof msgr. Turk. Tudi velik in lep venec podjetja I.O.T. iz Gorice, s katerim je g. Jurak delal načrte za potovanja, je že krasil hladni in veličasten prostor. Kljub delu na prostiji je g. Lap poskrbel za vse, kar je bilo potrebno. Zvečer istega dne je brat somaševal in se spominjal svojega 10 let starejšega brata, ki je v isti cerkvi pred 45 leti pel novo mašo in ga je vedno imel za vzor.

Torek je bil sončen in vroč dan. Že dopoldne so začeli prihajati gabrski in vrhovski farani, da skozi majhno okence še enkrat pogledajo in pozdravijo svojega župnika. Malo pred enajsto uro sta se od pokojnika prišla posloviti tudi ljubljanski in beograjski nadškof. Okrog 14. ure pa je prišla večina župnikovih ovčic z avtobusom. Moški zbor mu je pod vodstvom Zdravka Klanjščka že v kripti zapel pesem slovesa, po maši zadušnici še v cerkvi in nato na pokopališču. Ob 15. uri so v spodnje prostore cerkve prišli trije škofje

(goriški Bonmarco, ljubljanski Kvas in v Novem mestu živeči Turk) in 39 duhovnikov. Po molitvah so farani pokrili krsto in jo dvignili na ramena, da se je v cerkvi lahko razvil veličasten sprevod. Mislim, da kaj takega v Gabrjah ne bi bilo možno. Cerkev je bila polna žalujočih, prezbiterij pa je napolnila duhovščina. Mašo in pridigo je imel goriški nadškof, ki je potem vodil tudi pogreb. Nadškof je takole spregovoril.

POZDRAVNI NAGOVORI

Predragi gospod Jože!

S skupino goriških sobratov in tvojih gabrskih župljanov sem prišel v kraj, ki je videl tvojo mladost in obenem prve korake tvoje duhovniške poti. Prišel sem, da Ti podam zadnji pozdrav in izrečem prisrčno zahvalo za iskreno ljubezen, ki si jo izkazoval svojemu škofu ter za veliku dušno službo v goriški Cerkvi.

Zelo sem bil vesel preteklo jesen, ko sem te mogel umestiti za polnopravnega župnika v Gabrjah. Upal sem, da boš lahko še veliko let gabrski župnik. Ali Gospod je odločil drugače. Poklical te je, da ti da nagrado, ki si si jo prislužil s preizkušnjo tolikega trpljenja in s petinštiridesetimi leti duhovniške službe, katere si podaril Kristusu in bratom.

V imenu goriške nadškofije in tvojih dragih gabrskih župljanov ti izrekam iskreno in prisrčno zahvalo.

Iz božje skrivnosti, ki ti je sedaj jasna, prosim za dobre duhovne poklice v naši Cerkvi — in na svidenje v Bogu!

Za nadškofom je lepe misli povedal tudi dr. Oskar Simčič, v imenu faranov pa se je zahvalil Branko Černic.

Ko ste prišli v našo malo župnijo ste nam bili čisto neznan in tuj duhovnik ljubljanske škofije z argentinskim državljanstvom.

V župniji ste dobili versko brezbriznost, idejno politično razklanost in otopelost za slovensko narodno problematiko. Le malo je bilo tistih, ki so vam prišli naproti in vas sprejeli kot Kristusovega namestnika. Delo ni bilo lahko, a se ga niste ustrašili. Toda kmalu smo vas spoznali kot trdnega narodnjaka in dobrega poznavalca naših razmer ter kot odličnega pridigarja z lepo slovenščino.

Občudovali smo vas, kako ste s svojo dobro voljo in trdim delom, z vedno nasmejanim obrazom in dobro besedo dvignili raven verskega življenja, utrdili sožitje in narodno zavest med ljudmi.

Spoštovani gospod! Za vašo mnogostransko delo vam ostajamo hvaležni, hvaležni tudi lepi dolenjski deželi, ki vas nam je dala. Ob vaši smrti se čutimo pobratene z Novim mestom, kjer je rastle vaša mladost. Dežela dolenjska daj nam še takih sinov!

NA POKOPALIŠČU

Mogočno je odmevalo tudi petje na koro, saj je kapiteljski zbor znan kot eden najboljših cerkvenih, posebno odkar poje solistka Tatjana. Po blagoslovu so krsto odnesli v mrliški avto, ki je že čakal pred vrati. G. nadškof se je še enkrat poslovil od umrlega, potem pa se je

Nekaj o francoski revoluciji

Francija in z njo ves zahodni svet sta dne 14. julija obhajala 200-letnico francoske revolucije. Tega dne so namreč leta 1789 meščanske množice napadle mestno ječo Bastiljo in osvobodile manjše število jetnikov. Zgodovinske knjige poveljujejo to revolucijo kot izreden dosežek človeštva zaradi treh gesel, ki jih je revolucija proglasila: SVOBODA, ENAKOST, BRATSTVO. Te tri vrednote naj bi zanaprej vladale na svetu in osrečevale človeško družbo.

Gotovo so to čudovite vrednote, ki bi res lahko bile človeštvu v srečo, če bi jih zares uresničevali in ne samo proklamirali. Toda kako je bilo in je v resnici?

Resnici se je približala angleška ministrska predsednica Margaret Thatcher, ki je v londonski zbornici rekla, da je Anglija te vrednote priznala in uresničila že stoletja prej in brez nasilja, brez giljotine. Zavzetje Bastilje je bilo namreč začetek novega nasilja, novega terorja, novih krivic, nove neenakosti pred zakonom. Če so bili prvotni nameni revolucionarjev dobronamerni, so se prav kmalu končali v novem nasilju in končno v Napoleonovem poskusu osvojitvi si celo Evropo ter jo izročiti v vodstvo izvoljeni državi Franciji. Svoboda torej za nekatere, enakost za nekatere, bratstvo pa s sovraštvom do vseh, ki se z revolucijo niso strinjali. Taksi so končali pod giljotino ali v izgnanstvu. Bila je prva revolucija, ki je požrla svoje otroke, prva revolucija, ki je hotela izriti pristne korenine, iz katerih so njena gesla zrastle. Te korenine so namreč evangeljske.

KRŠČANSKE KORENINE

Tisti, ki je prinesel svobodo, je bil Jezus Kristus, to je svobodo otrok božjih: »Vi ste bili poklicani v svobodo otrok božjih, bratje« (Gal 5,3). Enakost med ljudmi je z vsem ognjem oznanjal apostol Pavel. »Vsi, ki ste bili krščeni v Kristusa, ste oblekli Kristusa. Ni več ne Juda ne Grka, ni več ne sužnja ne svobodnjaka, ni več ne moškega ne ženske; zakaj vsi ste eno v Kristusu Jezusu (Gal 3, 27-28).

Se bolj bistveno krščansko oznanilo je bratstvo, tisto resnično bratstvo, izhajajoče iz ljubezni. Imamo namreč bratstvo po krvi in bratstvo po ljubezni. Bratstvo po krvi je tudi tisto med Kajnom in Abelom. Bila sta sinova iste matere in istega očeta, toda: »Ko sta bila na polju, se je vzdignil Kajn zoper brata Abela in ga ubil« (1 Mojz 4). Kristus pa pravi: »Več je ljubezni nima, kakor kdor da življenje za svoje brate.« In kristjani so se smatrali kot brate in sestre med seboj. Zato pa ap. Pavel v svojih pismih nagovarja vernike vedno »bratje«, prav tako ob koncu pisma, ko pozdravlja »brate«. To je krščansko bratstvo.

TRNJE IZ ZDRAVIH KORENIN

Pobudniki francoske revolucije so vzeli iz evangelija te vrednote in jih po svoje razumeli in uporabljali za svoje revolucionarne cilje in namene. Ti cilji izhajajo jasno iz spisov enciklopedistov: ustvariti novo družbo, brez kralja in Cerkve; novo napredno družbo enakih državljanov zgrajeno na postulatih (dognanjih) človeškega razuma, zato brez krščanskega ali kakega drugega Boga; novo družbo, v kateri naj bodo vsi »bratsko« med seboj povezani. Toda to bratstvo je bilo že koj od začetka brez prijateljstva in brez ljubezni, saj so bili »bratje« le revolucionarji; vsi ostali pa sovražniki, ki jih je treba pobiti, odstraniti na kateri koli način. Zaradi tega se je revolucija kaj kmalu sprevrgla v teror, v nasilje, v diktaturo. Zrtve te diktature in nasilja so postali plemiči, a zlasti Cerkev ter z njo duhovniki in redovniki. Nova družba je morala biti zgrajena samo na izsledkih prosvetljenih filozofov. Vsled tega so kmalu uklenili Cerkev z »Državlansko konstitucijo kleras«. Ti zakoni so imeli namen postaviti Cerkev popolnoma pod oblast revolucionarnega parlamenta, kot da bi bila Cerkev državna ustanova. Odpravili so vse redovne družbe, zasegli vse cerkveno premoženje itd. Ker se je večina klera in redovnikov temu uprla, so mnoge poslali pod giljotino, druge izgnali, tretji pa so

(nadaljevanje na 2. strani)

Škofje molijo ob krsti g. Juraka

Jože Jurak ob grobu svojih staršev. Tukaj počiva tudi on

sprevod avtomobilov začel pomikati proti ločenskemu pokopališču. Ko so bilj zbrani vsi ljudje, so pogrebci hoteli peljati krsto na vozičku, a Gabrci tega niso pustili — do zadnjega so nosili svojega dragega župnika na svojih ramah. Spremljali pa so jih možje in žene s palmami in svečami v rokah. Kaj takega Novomeščani najbrž še niso videli. Tudi v grob so ga sami spustili. Po molitvah je imel govor najprej sovođenski župan Primožič, ki je le težko zadrževal solze.

Ko vas polagamo k večnemu počitku v kraju vaše mladosti, se vam kot župan

sovođenske občine zahvaljujem za vse, kar ste dobrega storili za kulturno obogatitev naše skupnosti in za skrbno ljubezen, ki ste jo izkazovali nam vsem!

Pretrsljive zahvalne besede je v prostem govoru povedala Marija Ferletič, predsednica Sveta slovenskih organizacij. In že je zemlja zagrnila prezgodnji grob gabrškega župnika in neutrudnega urednika.

Naj mu zdaj slovenska zemlja in Gospod Bog, v katerega je žaupal, dasta tisto, po čemer je hrepenel in za kar se je žrtvoval!

R. B.

V PROTOKU

Komu koristi dobra šola?

Šolsko leto, ki je za nami, je potekalo v glavnem v znamenju nekakšnega »sindikalnega zatišja«. Vse težave, ki so jih šolniki izrazili v šolskem letu 1987-88, so prešle v pozabo. Zgleda, da je skromen povisek mesečne plače vsem zadostil, da je bila resnično edina težava učiteljev in profesorjev le ekonomske narave. Ali je to mogoče?

Iz osebnih razgovorov z nekaterimi šolniki bi dejal, da je situacija sicer nekoliko drugačna. Neke profesorice na eni od naših nižjih srednjih šol mi je npr. zaupala, da postaja v svojem poklicu iz dneva v dan bolj frustrirana, ne uspe ji uresničiti vseh želja in načrtov; ve sicer, kaj bi bilo otrokom treba posredovati, tudi v svoji stroki je strokovnjak in se svojega dela loteva z odgovornostjo in zavzetostjo. Kljub vsemu temu pa ji ne uspe vzbuditi v otrokih zadostnega zanimanja za snov. Stvari se spreminjajo; potrebni so novi oprijemi, ker so sredstva množičnega obveščanja le premočan izziv za fosilizirano šolsko strukturo. Tako si strogost in prisila vedno bolj utirata pot v njeni vzgojni metodi, kar pa ustvarja v njej tisti občutek nemoči in neuresničitve, ki ga tako pogosto srečamo v marsikaterem šolniku. In to je bil le eden od tihkih primerov.

Torej kaže, da se šolski sistem le ni otrese vseh težav, da le ni prišlo do tistega kakovostnega preskoka, ki so ga vsi pričakovali, šola ni danes v glavnem nič boljša, kot je bila pred dvema letoma.

Vsiljuje se mi vprašanje: Komu koristi dobra šola, dobra slovenska šola? Italijanski državi očitno ne, saj je naši, do skrajnosti konsumistično usmerjeni družbi — v kateri so ekonomski zakoni in zakoni marketinga s pomočjo dosežkov v psihologiji zaobjeli skoraj grozljive razsežnosti — pretežno humanistično usmerjena šola nekoristna in nepotrebna. Kdor se hoče uveljaviti v družbi ali na tržišču, mora odšteti drage denarce, da se izbrazdi, in to izven ustaljenih oblik šolanja, na strokovno visoko specializiranih tečajih, dostopnih le tistim, ki te stroške lahko odbijajo od svojih letnih dohodkov. V tej miselnosti ni na poseben način nobenega razloga, zakaj bi morala biti prav

slovenska šola dobra.

Na prvem mestu naše laicistične družbe je torej dobiček. Nič novega. Z istimi sredstvi in zelo paternalistično so vlada in sindikati ravnali tudi s šolniki, tako z učnim kot z neučnim osebjem. Protestna gibanja v prejšnjem šolskem letu v bistvu niso odpravila osnovnega problema: tistega občutka utrujenosti in nemoči, ki dnevno bremeni, kogar stopa v razred. Vse je bilo le zabrisano, kot se to običajno dela v Italiji, z denarjem. Z zanemarljivim povisekom plač si je italijanska država kupila mir šolnikov. Toda krilatica »z denarjem bomo že vse uredili« počasi izgublja na moči; v dvomljivo in varljivo misel, da bo učitelj ali profesor s povišano plačo pridobil na ugledu, že marsikdo ne verjame več. Šolniki so še vedno utrujeni in nezadovoljni, kot to izpričuje tudi zgoraj omenjeno pričevanje.

Sprašujem se torej, kje so visoko specializirani tečajji za šolnike, vsaj taki, kot jih imajo možnost obiskovati »businessmani«, trgovski potniki, managerji, podjetniki? Ni jih. Šolstvo in socialna sta »luknji brez dna« v ekonomski bilanci naše države in zato vredni krčenja finančnih sredstev. Tu pa tam je učnemu osebju ponujena možnost obiskovanja predavanj, ki se pa pogosto izkažejo kot nestvarna in nezanimiva. To je pa tudi vse. Spet pesek v oči.

Komu torej lahko koristi dobra šola? Vprašanje zveni nekoliko retorično. In vendar trdno verjamem v moč, ki jo ima prav ta institucija tako pri gradnji osebnosti kot pri izobrazbi vsakega posameznika. V tej moči verim, da se potrjuje tudi znanstvena raziskava Petnajstičur, ki jo prof. Justin Stanovnik omenja v svojem članku Razmišljanje o šoli (Kristjanova obzorja, februar 1989), kjer med drugim beremo: »Posebno je izstopalo dejstvo, da so na nekaterih šolah učenci čutili, da napredujejo. Samo tam jih je šola v zadnjih letih držala, da niso izstopali. To je bila zavest, da niso v šoli zastopali.« Ali: bi ne bilo potrebno, da bi se nekaj te zavesti razlilo tudi na vse šolske operaterje?

ns

DUHOVNA MISEL:

»Marta, Marta, skrbna si in vznemirja te veliko stvari, a le eno je potrebno.« (Lk 10, 41.42)

Cerkev nas vabi v Jezusovo šolo. Njegova beseda nas hoče navdušiti za vse, kar je dobro in da bi naše življenje govorilo o neizmerni božji ljubezni.

Kolikokrat slišimo starše, ki so ostali razočarani nad svojimi otroki:

— »Toliko smo zanje delali, sedaj pa tole. Mislili smo, če nismo imeli mi, naj imajo vsaj oni. Vse smo jim nudili. Nekaj je moralo biti narobe, ker so šli svojo pot. Morda pa so potrebovali nekaj našega časa, pogovora, da bi se skupaj igrali, šli na sprehod... Ko bi mogli nazaj, bi čisto drugače ravnali...«

Srečati se z Jezusom, najti zanj nekaj časa, se z njim pogovoriti, mu prisluhniti, se mu pustiti učiti — to je za vsakega resničnega kristjana temeljnega pomena. Pri tem ne gre za nasprotje med vidnim in nevidnim, snovnim in duhovnim, skrbjo za materialne in duhovne dobrine. V Jezusu je čisto združeno z večnostjo. Gre za preprosto stvar: v življenju moramo računati tudi na svojo večno usodo. Jezusovo božje kraljestvo gradimo že na tem svetu. Vse je odvisno od naše pripravljenosti sprejeti Boga kot sostanovalca v svojo hišo: božja Prisotnost in poslušnost Besedi sta tisti, ki človeka spreminjata in delata njegovo življenje rodovitno.

Samo boljši človek lahko gradi boljši svet.

MILAN NEMAC

NAŠI MISIONARJI

Misijonsko pismo Terezike Srebrnič

(drugi del)

Katehistov, ki jih plačuje škofija ali župnija, je pet ali šest. Praktično vodijo bogoslužje vsako nedeljo v naši cerkvi v Sauzanu. Župnik se vozi po raznih podružnicah (in teh ni malo) ter mašuje, katehisti pa opravljajo v vasi vse obrede, ki so namesto nedeljske maše. Vodijo tudi vso katehezo za otroke in odrasle na vrst 20-25 odraslih katehumenov, ki bodo prešli sv. krst prav za Veliko noč. Nedeljske obrede ali mašo imamo tu v domačem jeziku semfo. Otrok je gotovo kakih 50-60 ali več. Imajo spredaj pri strani prostor zase. Veliko je mamic z otroki na hrbtu. Dojijo, zibajo, da je vzdušje družinsko. Navadno se bogoslužje ob nedeljah zaključuje okrog desete ure. (Pričelo se je ob 8.30). Sledi vesel klepet, pozdravljanje, smeh.

V Sauzanu je okrog tisoč prebivalcev, veliko je katoličanov, nekaj muslimanov, ki imajo tudi svojo mošejo in šolo korana zvečer. Ostali vaščani so tradicionalne afriške vere.

V vas so prišli pred kakimi 30. leti Beli očetje in začeli misijonariti. Ustanovili so šolo, ki je postala kasneje državna. Prišle so tudi francoske redovnice, ki so organizirale dispanzer, malo lekarno in center za žene in dekleta. Beli očetje

so ustanovili center za fante. Tam so imeli razne praktične tečaje. Center je prišel v afriške roke in prireja tečaje (za zdravstvo, kmetijstvo, kopanje vodnjakov itd.) za fante, ki jih pošiljajo okoliške župnije. Francoske redovnice so pred letom tu zaprle svojo hišo in odšle (Beli očetje so odšli že prej v bližnje mesto v razne škofijske službe).

Škofija je zaprosila naš prostovoljski center C.V.C.S. iz Gorice, da bi tu oživili center za žene, dekleta, razširili njegovo delovanje, izboljšali, okrepili delovanje dispanzerja. Tako je nastal družbenosani tarjni načrt, v katerem delujemo.

Center je odprt v času suhe dobe, ko ljudje ne hodijo več na polje. Ko začnejo prvi deževni dnevi, odhajajo vaščani na polja, tam trdo delajo ves dan in vsaka dejavnost v centru se prekine. Tako delujemo od novembra (samo zvečer) do maja. Med počitnicami bo čas za razne tečaje, za študij jezika in podobne aktivnosti.

Kaj pa sploh jaz tu delam? S Franko, ki je moja sodelavka in prav tako prostovoljka, vodiva center; vanj prihajajo popoldne deklice (kakih 20-30) ter žene in dekleta (15-20 ali več). Deklice prihajajo bolj neredno, saj imajo doma delo. Sestre so v centru vpeljale šivanje, kvačkanje, pletenje, šitkanje. Tudi mi nadaljujemo s tem. Navadno si obiskovalke centra pripravijo kak del obleke lastno-ročno.

Vsak dan se tudi učijo pisati, saj večina žensk ne zna pisati ali brati. Zato imamo vsak dan začetno opismenjevanje v dveh skupinah: začetniški in nadaljevalni. Vse poteka v domačem jeziku semfo; imamo dva krajevna »učitelja«. Skupino deklic vodim tudi sama oz. sodelujem z učiteljem. Jezik je precej težak, francoščino pa tiste, ki ne hodijo v šolo, ne obvladajo. Z deklicami smo že prijateljuje, ker so preproste, vesele, živahne in tudi inteligentne. Počasi napredujemo z alfabeticizacijo; ni lahko, ker imajo učenke zgarane roke, ki so bolj vajene motike ali kola za mletje prosa kakor svinčnikov in barvic. Imajo pa zanimanje in veselje. Delovanje centra mislimo razširiti na ure zdravstvene vzgoje in kuharskih ur. Začele bomo tudi vrtnarjenje skupaj z obiskovalkami. Studiramo razne možnosti za kako obrtniško dejavnost.

V vasi je veliko ovc, koz, pa tudi bombaž pridelujejo in tkejo bombažno blago (starejši moške). V prihodnje bi rade organizirale mlin za mletje žitaric. To sedaj opravljajo ženske in dekleta ročno, kar ni lahko. V centru naj bi omogočili tudi zaposlitev v tem smislu, da bi izdelke prodajali in bi se živelo tudi od tega. V načrtu je tudi zadruga, a smo še daleč od tega. To ne sme biti nekaj danega od zgoraj, ampak počasna, postopna osveščena, rast za tak način dela.

To je zaenkrat nekaj drobnih zanimivosti, druge bodo sledile.

Sestre matere Terezije

Sovjetske oblasti so dovolile materi Tereziji iz Kalkute, da odpre hišo za svoje redovnice v Moskvi. Pomagale bodo v bolnišnici Burdenko. Skupina štirih sester pa je šla v Armenijo, da pomaga potresencem.

Janko Slabe

Z Madagaskarja poroča: v Matangi smo končali sestrsko hišo. Zato sem na krajšem dopustu na skrajnem severu Madagaskarja v materni hiši naših sester (usmiljenk). Naletel sem na praznovanje 25-letnice škofovstva tukajšnje nadškofa, pa sem tudi zastopnik našega farafanganskega škofa.

K. H.

Ob izidu Temeljne listine

Na slovenskem političnem prizorišču se je trenutno odprla fronta med alternativno in uradno politiko zaradi dveh političnih dokumentov. Opozicija je dala v javnost tako imenovano »Majniško deklaracijo«, uradna politika pa ni hotela pri njej sodelovati, zato je pohitela z zelo podobno »Temeljno listino Slovenije 1989«. Gre za zelo podobni kratki politični izjavi glede slovenske prihodnosti. Spor je nastal, ker uradna politika ni hotela podpisati »Majniške deklaracije« in je izdala svojo »Temeljno listino«, v katero je vpletla tri sporne elemente: vladavino dela, socializem in samoupravljanje. Obe listini se v javnosti podpisujeta in razvel se je pravi medijski boj za pridobivanje podpisnikov.

Do povsem jasnega razcepa pa je prišlo tudi znotraj slovenske opozicije. Na eni strani so novoustanovljene zveze: Slovenska demokratična zveza, Social demokratična zveza Slovenije, Slovenska kmečka zveza in Društvo slovenskih pisateljev, na drugi strani pa mladinska organizacija, Debatni klub 89, Skupina 88 in revija Mladina. Glavna ideologija mlajše skupine, ki je tudi povzročila razcep znotraj alternative, sta profesorja Slavoj Žižek in Rastko Močnik, ki imata na določene kroge mladine velik vpliv. Njuna glavna značilnost pa je novolevičarstvo. V resnici gre za zanimive predvolilne priprave, pri katerih se, kot izgleda, ne bo izbiralo sredstev v političnem boju. Tako imamo trenutno na Slovenskem tri politične tabore: komuniste, ki so se prisiljeni precej reformirati, vendar so še trdno na oblasti pa čeprav nelegitimni, in pa dve opozicijski skupini. Upajmo, da v predvolilnem boju, ki se bo prav razvel šele jeseni, ne bo šlo znotraj obeh opozicijskih grupacij preveč energije za medsebojno obračunavanje, ker je povsem jasno, da bi ob tem tretji, to pa je partija, odnesel levji delež.

V zadnjem času je močno izgubil na ugledu predsednik Slovenije Janez Stanovnik. Vrstoje se celo zahteve po njegovem odstopu. Potem ko se je spomladi zavzel za svojega policijskega ministra Ertla, celo svojo desnico je bil pripravjen zanj dati v ogenj, se je sedaj na povsem nemoder način javno opravičil srbski dopisnici Politike ekspres Aleksandri Plavevski, ker bi jo naj na televiziji razžalil slovenski novinar. Plavevska je že skozi več let poznana kot izredno napadalna poročevalka in komentatorka iz Slovenije, še posebej pa je izstopala v zadnjem letu, ko so njene reportaže mejile že na pravo psovanje vsega, kar je slovenskega. Pri tem je pomagala v Beogradu ustvarjati močno protislovensko razpoloženje. Zato je Stanovnik naredil politično napako, da se ji je povsem ponižno opravičil v imenu slovenskega naroda.

V Srbiji pa so se vse svoje sile usmerile proti Anteju Markoviću. Očitajo mu, da sprejema sklepe, ki so na škodo Srbije in v korist Slovenije in Hrvaške. Ob tem pa je ideolog srbskega partijskega centralnega komiteja Mandić odkrito zagrozil, da ima Jugoslavija tanke zato, da bo z njimi zatrla »revizionizem«, kar pomeni slovensko drugačnost. Zanimivo je, da so se mu takoj postavili po robu trije mlajši člani slovenskega CK in to na zelo odločen način.

Zaradi poraznega stanja v srbskem gospodarstvu srbska politika spet intenzivno usmerja pozornost na druga področja. Tako je prišlo do nacionalističnega incidenta v Kninu na Hrvaškem, kjer živi veliko Srbov. Tam je skupina mitingašev, ki je zelo znana z lanskoletnih mitingov po Srbiji, na proslavljanju 600-letnice kosovske bitke s transparentom pozivala Slobodana (Miloševića) naj pride (na Hrvaško), ker ga čakajo.

Inflacija pa vedno bolj nori. saj je dosegla letos že 800%. Po drugi strani pa nas skokovito prehitelva Poljska in Madžarska in ameriški predsednik Bush se nas je obisku v teh dveh državah na veliko izognil.

V. S.

Italijanski misijonarji

Italijanska revija Mondo e Missioni v zadnji številki navaja, koliko misijonskih delavcev ima Italija. Skupno število je 18.677. Misijonskih duhovnikov in redovnikov je 7.483, redovnic je nekaj manj in sicer 7.093. Škofijskih duhovnikov, ki so začasno v misijonih, je 753 in še laičnih prostovoljcev 703. Največ italijanskih misijonskih delavcev je v deželah Latinske Amerike (7.207) in v Afriki (5.094).

Novi pojavi narodne nestrpnosti

V BENEČIJI

V zadnjih mesecih moramo beležiti vedno številnejše pojave narodne nestrpnosti do Slovencev v naši deželi. Začelo se je v Benečiji. Tam so neki »anonimni« gorečnejši ovadili dva duhovnika, da sta vodila pronojno procesijo sv. Marka brez karabinerskega dovoljenja. To sta g. Božo Zuanella in Trémunu ter g. Paskval Guion v Matajurju. Ta duhovnik, ki je star že 80 let, bo moral pred sodnika, ker je imel letos za sv. Marka procesijo kot že 45 let, odkar je župnik v Matajurju. Ovadba na orožnike v Sovodnjah je bila sicer anonimna, vsi pa vedo, da se za tem podlim početjem skrivajo temne sile beneških šovinistov, ki skušajo nagažati slovenskim beneškim duhovnikom. Sodnik v Čedadu je izjavil, da bo tožbo vzel zares in bo o njej sodil. Verjetno pa zato, da ugotovi, če še držijo fašistični zakoni o javnih shodih, saj je več kot očitno, da je zakon o procesijah v nasprotju z ustavo, ki dovoljuje svobodo zbiranja in manifestacij. Ali naj so samo procesije še pod fašistično zakonodajo?

Drugi hud dogodek je požig cerkve v Štoblanju. Kot smo pisali, gre za škodo, ki znaša desetine milijonov. Tudi tu gre za slovensko cerkev, ki so jo zažgali in okradli. To je cerkev g. Maria Lavrenčiča.

V TRSTU

Zadnji dogodek je pa iz Trsta. Tam so v četrtek, 13. julija, zvečer imeli v Škedenju sejo rajonskega sveta. Po pravilniku za rajonske svete smejo slovenski svetovalci govoriti v slovenščini, pri roki je pa prevajalec v italijanščino. Ko je na seji svetovalce KPI Igor Pavletič hotel govoriti v slovenščini, je komaj spregovoril nekaj besed in že so misovci, listarji, socialisti Annese in del demokristjanov iz protesta zapustili dvorano. Predsednik Favretto, demokristjan, je preštel navzoče in ugotovil nesklepčnost. Zato je sejo prekinil.

Iz dvorane so odšli svetovalci in publika. Toda zunaj pred dvorano je čakala množica misinov in drugih razgrajevalcev. Začeli so psovati Slovence z besedami, ki jih Tržačani dobro znajo na pamet. Prišlo je do prerivanja in misin Laghi je udaril prof. Sama Pahorja okrog ušes.

Gotovo je to korak naprej videmske Cerkev v spoštovanju človekovih pravic. Pričakovati je le, da bo na tej poti vztrajala in da se ne bo dala prestrašiti kakim »pritiskom« ali pristati na kompro-

misne rešitve, kot je bilo npr. ob imenovanju novega župnika v Špetru Slovenov, ko ni bilo v cerkvi nič slovenskega.

V GORICI

Tretji dogodek je iz Gorice. Tu se bodo morale slovenske srednje šole izseliti iz sedanje stavbe v malem semenišču. Nekateri bodo dobile streho v novem poslopiju, ki se pravkar gradi. Enotna srednja šola Trinko pa naj bi dobila mesto v poslopiju šole Pitteri v kapucinski ulici. Toda misinski prvaki se s tem ne strinjajo. Tudi po televizijski oddaji Monfalcone 6 so trdili, da morajo v omenjenem šolskem poslopiju ostati tudi italijanski razredi zato, da bodo dijaki med odmorom lahko med seboj »dialogirali«. Ker je občinska uprava drugače sklenila in sicer, da se italijanski razredi preselijo v šolo v ul. Rismondo, misini protestirajo in pravijo, da se bodo poslužili vseh dovoljenih sredstev za protest.

In mimogrede naj omenimo, še to, da je župnik stolne cerkve don Sergio Ambrosi bil deležen kritik, ker je dovolil, da je bila v stolnici slovenska nova maša in je zaradi tega odpadla maša v italijanskem jeziku ob 10.30.

Zadnji dogodek je pa iz Trsta. Tam so v četrtek, 13. julija, zvečer imeli v Škedenju sejo rajonskega sveta. Po pravilniku za rajonske svete smejo slovenski svetovalci govoriti v slovenščini, pri roki je pa prevajalec v italijanščino. Ko je na seji svetovalce KPI Igor Pavletič hotel govoriti v slovenščini, je komaj spregovoril nekaj besed in že so misovci, listarji, socialisti Annese in del demokristjanov iz protesta zapustili dvorano. Predsednik Favretto, demokristjan, je preštel navzoče in ugotovil nesklepčnost. Zato je sejo prekinil.

Iz dvorane so odšli svetovalci in publika. Toda zunaj pred dvorano je čakala množica misinov in drugih razgrajevalcev. Začeli so psovati Slovence z besedami, ki jih Tržačani dobro znajo na pamet. Prišlo je do prerivanja in misin Laghi je udaril prof. Sama Pahorja okrog ušes.

Zborovsko tekmovanje „C. A. Seghizzi“

V dneh od 12. do 15. julija se je vršilo v Gorici 28. mednarodno zborovsko tekmovanje »C.A. Seghizzi«. Letos se ga je udeležilo 21 zborov iz 16 držav poleg Italije. Pevec je bilo preko 600. Zastopane so bile naslednje države: Poljska, Francija, Bolgarija, Češkoslovaška, Švica, Španija, Švedska, Belgija, Madžarska, Filipini, Sovjetska zveza, Irsko, Jugoslavija, Zahodna Nemčija, Finska. Iz naše dežele sta bila prisotna dva zbora: ženski pevski zbor »J. Arcadelt« (S. Canzian d'Isonzo) in mešani pevski zbor »Montasio« iz Trsta. Prijavil se je bil tudi zbor Glasbene Matice iz Trsta, ki pa je nastop odpovedal. Jugoslavijo pa je zastopal mladinski pevski zbor »H. Svetel« iz Maribora.

Tekmovanje Seghizzi se odvija v dveh glavnih vrsteh zborovskega petja: polifonske in folklorne skladbe. Polifonija pa je razvejana v štiri kategorije: mešani zbori, moški in ženski zbori, ki so pripravili načrtni program, in končno pevske skupine. Vsak zbor je moral izvajati skladbe iz raznih obdobij razvoja vokalne glasbe od renesanse do sodobne glasbe.

Rezultati ocenjevanja, ki ga je izvršila mednarodna žirija, so naslednji:

- a) Polifonija za mešane zbore: I. »The Philippines Madrigal Singers« (Filipini); II. »Oberwalliser« Vokallensamble« (Švica); III. »Sofia kammarkor« (Švedska).
- b) Polifonija za ženske zbore: I. nagrada ni bila podeljena; II. »Collegium Musicum« (Bolgarija); III. »Erevan« iz Armenije (Sovjetska zveza).
- c) Polifonija z načrtnim programom: I. »Oberwalliser Vokallensamble« (Švica); II. »Sofia kammarkor« (Švedska); III. »The Philippines Madrigal Singers« (Filipine).
- d) Polifonija za pevske skupine: I. »The

Philippines Madrigal Singers«; II. »Diverimento musicale« iz Berlina; III. »Erevan« iz Armenije.

Folklorno petje pa so najlepše izvajali zbori s Filipinov, iz Armenije in Bolgarije.

Tekmovanje se je letos vršilo v goriškem Avditoriju, ker so se morali organizatorji odpovedati veliki dvorani UGG zaradi strogih predpisov. Avditorij, čeprav moderen, ima tudi svoje pomanjkljivosti zlasti ob tako množičnem številu pevskih zborov. To se je pokazalo posebno ob nagrajevanju in slavnostnem koncertu nagrajenih zborov, ko so ti morali čakati zunaj dvorane, ki je komaj sprejela goriško občinstvo.

Vsekakor se je potek tekmovanja odvijal brez zastoja ali zamude, čeprav je kretanje pevcev in dohod v Avditorij zaradi omejenega prostora zelo težaven.

Zdi se tudi, da je posebna odlika letošnjega tekmovanja ta, da so mnogi zbori nastopili z dokaj sodobnim in zanimivim programom. Naj omenim le naslednje skladbe:

F. Martin: Messe, D. Halagian: Stabat Mater, K. Penderecki: Agnus Dei. Lahko rečemo tudi, da je nivo nastopajočih skupin bil prav dober. Nastopili so nekateri res vrhunski zbori kot npr. tisti s Filipinov, Švedske, Armenije in Švice. Ti so pokazali najvišje dosežke vokalne glasbe in kaj vse zmora naravno lep vzgojen človeški glas. Na splošno so tudi drugi bili solidno pripravljeni.

Vstop v Avditorij je bil prost, zato je vse dni bilo prisotnih veliko število prijateljev zborovskega petja.

V dnevih od 2. do 12. julija pa se je vršil 20. evropski kongres za glasbeno vzgojo na osnovnih šolah, ki se je vršil v dvorani Espomego in je bil tudi dobro obiskan.

S. J.

GORIŠKE NOVICE

Prenovitevna dela v Katoliškem domu

Ceprav povsod že prevladuje počitniška miselnost, so v Katoliškem domu prenovitvena dela v polnem teku. Nekaj prostovoljcev je dvorano pripravilo za specializirane delavce: z odra so odpravili vse zavese; njihovo ogromno leseno nosilno strukturo, odstranili so vse sedeže, odlepili vso zeleno plastično oblogo, napravili kanalčke v zidu za novo električno napeljavo in še marsikaj. Tako podjetje Sosol že postavlja cevi. Posebno podjetje iz Cunea (v celi Italiji so samo tri taka) je postavilo protipožarno zavarovanje železnih nosilcev celotne zgradbe. Naj povejmo za ilustracijo, da bo to delo z materialom stalo »samo« deset milijonov lir! O stroških drugih mnogo večjih delih je sedaj bolje ne govoriti.

Stroški rastejo, zato se uprava priporoča na nadaljnjo pomoč. Radi bi videli, da bi se bolj velikodušno odzvala srednja generacija, ki je v Domu zrastle in se njegovih struktur najbolj poslužuje.

Kaj se lahko zgodi na Sv. Višarjah

V četrtek, 6. julija, je poromala na Sv. Višarje skupina vernikov iz Cervignana skupaj s svojim župnikom. Popoldne ob treh so se zbrali na postaji za povratek v dolino. Toda nastala je nevihta in strela je udarila v kabino žičnice, da se je ta ustavila. Zaman so na vrhu čakali, da bo žičnica začela obratovati; ni bilo tehnika, ki bi okvaro popravil, in tudi ni bilo vesti, kdaj bo žičnica popravljena. Po dolgem času so telefonirali orožnikom. Ti so

alarmirali tudi finančne in gozdarske stražnike. S skupnimi močmi je okrog 20. ure prispelo 25 kamionet, ki so prepeljale 150 romarjev v Zaizero.

Pogreb Marije Dolores Komjanc vd. Skorjanc

Pokojna Dolores se je tudi veselila kakor vsi verniki v Števerjanu ponovitev nove maše g. Karla Bolčina, a tega lepega dne ni več dočakala. Par tednov od tega je morala zaradi majhne slabosti v bolnišnico, toda stanje se je proti koncu preteklega tedna nenadoma hudo poslabšalo, v petek je še prejela sv. zakramente, v soboto zgodaj zjutraj je zaspala po mučnem smrtnem boju.

Pogreblji smo jo ob veliki udeležbi svojcev, znancev in domačih ljudi, sprejela jo je župnijska cerkev še vsa v vencih in cvetju od nedeljskega novomašnega slavlja. Pogrebno sv. mašo je daroval g. novomašnik Karlo Bolčina, z njim je so-maševal domači župnik, ki je pokojnici tudi spregovoril v slovo.

Marija Dolores Komjanc vd. Skorjanc je bila rojena 8. junija 1915 na Subidi pri Krmini, kjer so bili njena mati s prvimi otrokom in vso staro družino begunci v prvi svetovni vojni. V tem času je bil njen oče že ujetnik v Rusiji.

Po končani prvi svetovni vojni so se vsi srečno vrnili v Števerjan, kjer so pridno delali na domači kmetiji. Ko je bila stara tri leta je izgubila mamo in ostala s starejšim bratom in očetom. Nato se je oče ponovno poročil in vzel za ženo mamino sestro. V tem zakonu se je rodilo 6 otrok. V letu 1937 se je poročila z domačinom Avgustom Skorjancem. Bog jima je dal 6 otrok, ki sta jih vzgojila v dobre kristjane in poštene ljudi.

Leta 1941 je bil mož vpoklican v italijansko vojsko. Bil je tudi v Afriki, odkoder se je vrnil po kapitulaciji Italije in se vključil v tretjo prekmorsko brigado. Domov se je vrnil leta 1945, ker je že začel bolehati za malarijo. Ker so bili otroci še mladoletni, je morala v času moževe odsotnosti med vojno sama s svakinjo in taščo obdelovati kmetijo, ki ni prav majhna, da so se mogli preživljati.

Leta 1984 je po daljši bolezni umrl mož Avgust in spet je ostala sama s svojimi otroki, ki so se medtem vsi poročili razen najmlajšega Alberta.

Pokojna mati Dolores je bila po značaju živahna in do vseh prijazna, prav zaradi tega so jo imeli vsi radi in jo spoštovali.

Pogrešali jo bodo vsi sorodniki, sosede in znanci, posebna praznina pa bo odslej pri njenih otrokih, ki so bili na svojo mamo zelo navezani, jo zelo spoštovali in jo imeli radi. Pogrešali jo bomo tudi v naši cerkvi, kamor je rada redno zahajala. Naj se spočije v dobrem Bogu, ki ga je z vsem srcem ljubila in mu z vsemi močmi služila!

Slehnernik v Gorici

Ansambel SSG iz Trsta je izpolnil, kar nam je obljubilo vodstvo na sestanku, ki smo ga imeli lani v jeseni. Tako smo se v lepem julijskem večeru (v torek, 11.7.) zbrali pred cerkvijo sv. Ivana, da bi si, nekateri že drugič, ogledali Hofmannthalovo delo Slehnernik. Čeprav so nekateri Goričani gotovo že odšli na počitnice, se je na prijaznem prostoru pred cerkvijo zbralo okoli 350 ljudi.

Hitri odrski delavci so izdelali v enem dnevu funkcionalno tribuno, ki je bila zvečer zasedena do zadnjega kotička. Igra se je odvijala na trati pred svetoivansko cerkvijo med mogočnima cedrama. Tisti, ki smo si delo že ogledali spomladni na odru, smo bili prijetno presenečeni, kajti igra je bila tudi na prostem izredno učinkovita. Občinstvo je predstavo zelo dobro sprejelo, saj je nagradilo igralce z

burnim ploskanjem. O delu samem ne bomo podrobneje pisali, kajti o tem sta že poročala Katoliški glas (27. apr.) in Novi list. Poudarili bi le, da so še posebno blesteli Vladimir Jurca v glavni vlogi Slehnernika, Boris Kralj v vlogi Boga-Meniha, Boris Cavazza kot Smrt, Bogdana Bratuž kot Manon in Claudio Misulin kot Hudič, v demonski podobi, ki je z baklo v rokah in z »ognjenim dahom« ustvarjal enkratno podobo.

Upamo, da bo SSG še v prihodnje poskrbelo za tovrstne poletne prireditve v takih primernih krajih.

iva

Iz gorske kolonije v Comegliansu

V nedeljo, 16. t. m., sem bila na obisku v otroški koloniji v Comegliansu, ki jo organizira Slovenska Vincencijeva konferenca. Tu živi letos 63 otrok s Tržaškega in Goriškega na dobrem gorskem zraku, ob obilni, zdravi in izbrani hrani. Letos so menjali sedež — iz strokovne šole v dolini so se povzpeli na hrib v osnovno šolo. Tudi ta stavba je še precej nova in v dobrem stanju. Tu je zrak čistejši in bolj mirno je, ker stoji šola ob manj prometni cesti. Drevesa na dvorišču pred stavbo nudijo prijetno senco, v kateri stoji gugalnice in tobogan.

Ko sem stopila na prostrano šolsko dvorišče, je bilo to že polno staršev in sorodnikov, ki so prišli obiskat svoje ljubljence. Na dvorišču je bilo živahno in veselo, saj nas je z jasnega neba pozdravljalo toplo sonce. Lepo vreme je k sreči trajalo ves dan. Obdajale so nas zelene in skalnate gore, poživil nas je svež, čist zrak.

Ob 10^h smo se zbrali na širokem hodniku. Otroci so nas razveselili z zelo dobro pripravljenim sporedom. Letos so imeli dovolj časa za vaje, ker jih je deževno vreme večkrat zadržalo v koloniji. Upajmo, da bo odslej boljše vreme in bodo lahko več hodili na sprehode in na igrišča. Čaka jih tudi še celodnevni izlet.

Spored je bil pisan in zanimiv. Med zelo ubranim dvoglasnim petjem, ki ga je pripravil ravnatelj g. Tone Kostnapfel, so se zvrstile hudomušne deklamacije in veseli skeči ter solo spevi. Na koncu je še skupina deklic in dečkov zaplesala moderen balet pod vodstvom nadzornice Barbare Piccolo, ki študira balet in je tudi sama zaplesala. Živahni spored je navdušil vse prisotne.

Tudi vaščani radi poslušajo naše otroke, ko — vedno pod vodstvom ravnatelja — v cerkvi pri sv. maši ubrano pojejo.

Otroci bodo ostali v koloniji v Comegliansu do 25. julija. Ta dan bodo prispeli v Gorico pred železniško postajo okrog 10.45. Okrog 11.15 bodo v Stivanu, malo kasneje v Sesljanu, okrog poldne bodo zadnji izstopili v Trstu pred železniško postajo.

Druge izmene letos ne bo, ker so oblasti letos zmanjšale prispevke za kolonije.

N. M.

RAZNO

Umrl je tenorist Anton Dermota

Na Dunaju je za vedno zatisnil svoje oči veliki Slovenec, tenorist, prof. Anton Dermota. Skoraj pravljicična je bila njegova življenjska pot. Rodil se je leta 1910 v Kropi na Gorenjskem. Dermotovi so živeli v pomanjkanju, morali so že kot mladi otroci delati in si služiti kruh, da so se mogli preživljati.

V Ljubljani je Anton obiskoval in končal triletno orglarsko šolo. Nato je bil mežnar in organist na Bledu. Potem je dobil mesto v zboru Ljubljanske opere. Tako se je začela njegova kariera pevca-umetnika. V tem času je nadaljeval študije na ljubljanskem konservatoriju. Dobil je malo štipendijo in odšel na Dunaj. Študiral je solopetje. Odprla se mu je pot na slavno dunajsko opero, ki mu je postala dom skoraj do smrti. Začel je z manjšimi vlogami. Njegov pevski talent pa je bil tako izreden, da se je uveljavil vedno bolj. Nastopil je v Mozartovi operi Don Juan in doživel tak uspeh, da so ga potem vabili v največje operne hiše po svetu. Sprejel je odlikovanje in naziv kot najboljši »Mozartov pevec«. K temu uspehu mu je bistveno pripomogla njegova žena, profesorica in priznana pianistka Hilda Berger von Weyerwald. Na svoj rojstni kraj ni nikoli pozabil. Vsako leto je dopust z ženo preživel v Kropi. Ob smrti je ljubljanska televizija pokazala bogat prerez njegovega življenja in umetniške poti.

ZS

Ponovitev nove maše v Števerjanu 16. julija

Od nedelje, 5. oktobra 1986, je hodil g. novomašnik Karlo Bolčina za konec tedna k nam v Števerjan kot bogoslovec in zadnje leto kot diakon v pomoč našemu župniku. Pri njem je bil tri leta nekako na praksi. V naši župniji se je močno udeleževal zlasti pri božji službi, pri vodstvu mladinskega zbora in raznih mladinskih skupin ter ministrantov. Tako je postal na nek način »naš« in se zato nismo mogli zadovoljiti s tem, da smo se v velikem številu udeležili že posvečenja v Ogleju in nove maše v goriški stolnici, kjer je tudi naš pevski zbor »F. B. Sedej« sodeloval z zborom »L. Bratuž« pri petju med slovesno mašo. Poleg tega so mnogi Števerjanci velikodušno pomagali pri krašenju cerkva in postavljanju slavolokov v Gorici. A hoteli smo še nekaj prav za nas. Zato smo prosili g. novomašnika, naj nam na nedeljo sv. Mohorja, ko imamo že itak praznik, ponovi »novo mašo« v Števerjanu. Gospod Karlo je na to rad pristal in tako smo imeli preteklo nedeljo, 16. julija, v naši vasi slavlje kot že dolgo ne. Nekako za uvod smo imeli v soboto zvečer pete litanije Matere božje in blagoslov. Peli so jih g. novomašnik, ceremonier Slavko Rebec in diakon Lojze Furlan iz Lokavca. Pobožnosti se je udeležilo kar lepo število vernikov.

Nedeljsko jutro zgodaj ni kazalo posebno lepo, pa smo se tolažili, da bo tudi tokrat držal rezijanski vremenski pregovor: »Temno jutro — svitli dan«. In res se je potem kmalu zjasnilo, napočil je prekrasen dan, da si lepejša ni bilo mogoče želeli. Prelep uvod v praznik je bilo že pritrkovanje: najprej na predvečer in potem celo uro pred mašo in še dolgo po končani slovesnosti. Dekleta so že več večerov prej napletle vencev in z njimi okrasile cerkev od znotraj, posebno lep je bil simbol ob amboni in prekrasne Ikebane na oltarjih. Tudi fantje so se postavili z velikim, lepim slavolokom iz bršljana, ki je pokrtil skoraj vse pročelje cerkve in so ga dekleta okrasila s cvetjem. Mnogi, ki so prišli v vas v nedeljo popoldne in zvečer, so to okrasitev cerkve občudovali in so si bili edini, da je bilo vse »super«.

Ob desetih je novomašnik krenil iz župnišča v spremstvu strežnikov, g. dekana Srečka Suligoja, ceremonierja in diakona. Pred vhomod v cerkev sta mu Ivanka in Hadrijan izrekla dobrodošlico v imenu mož in žena ter mu po stari slovenski navadi ponudila kruh in sol. Prvoobhajanca Martina in Aljoša sta ga pozdravila s pesmico v imenu otrok in mu po-

Novomašnik povzdiguje kelih z Jezusovo Krvjo

klonila šopek. Nato je spreved stopil v cerkev ob petju pesmi »Novomašnik, bod' pozdravljen!« Pel je domači pevski zbor pomnožen z nekaj člani zbora »Lojze Bratuž« iz Gorice pod vodstvom g. prof. Stanka Jericija, na orglah pa je spremljal g. prof. Hubert Bergant. Vmes je zapel nekaj pesmi tudi dekliški zbor »Alenka« iz Števerjana pod vodstvom gđc. učiteljice Anke Černic. Mešani zbor je ponovil Jericijevo mašo, vmes pa je vpletel še eno Vodopivčevo novomašno ter več drugih iz svojega repertoarja. Petje je bilo tudi tokrat na zavidljivi višini in je močno povzdignilo slovesnost praznika.

Otroci, skavti in člani mladinske skupine so zavzeto sodelovali pri sveti daritvi z branjem beril, uvodov, prošenj in pri prinašanju darov. Vsi so poudarjali hvaležnost Bogu in Karlu za njegovo delovanje v Števerjanu in obljubljali, da se hočejo še naprej medsebojno podpirati z molitvijo. Sveto obhajilo so delili kar trije in mnogi so pristopili, da bi prejeli Gospoda. Na koncu je diakon zapel nekaj prošenj za božji blagoslov našemu delu, polju in vinogradom, temu je sledila zahvalna pesem in blagoslov z Najsvetejšim.

Vsi prisotni (cerkev je bila polna) so bili povabljeni na bratsko agape med borovce pod Sedejevim domom. Tam je bilo že vse pripravljeno: mize in klopi za vse goste, možje so napekli mesa na žaru, žene pa so že prejšnji večer pripravile okusnih mrzlih jedi. Postrežba je bila hitra in brezhibna. Lahko bi rekli, da je bilo tako, kot je zapisano v evangeliju ob čudežu pomnožitve kruha in rib: »...in

vsí so jedli in se nasitili...« Vsega je bilo zadosti za vse, tudi vina, peciva in na koncu smo prejeli celo obvezno kavico.

Cudovito je bilo to, da nam je dobri Bog, kakor že za posvečenje v Ogleju in novo mašo v Gorici, naklonil prekrasno vreme. Pod borovci je bilo prav prijetno, ker je pihal ves čas lahen vetrič in nismo trpeli zaradi vročine.

Vsi smo bili veseli najprej pri slavlju v cerkvi in nato še pri bratski »agapi« zlasti zato, ker smo se ob novomašniku počutili kot ena družina v Kristusu. Še po končanem obedu smo se ustavili precej časa v prijetnem razgovoru z željo, da bi mogli spet kmalu obhajati podobna slavlja, ker »...kako lepo je in prijetno, če bratje in sestre prebivajo skupaj...«

Cestitke

Na tržaški univerzi je v sredo, 12. julija, promoviral iz prava

DAMIJAN TERPIN

Novemu doktorju iskreno čestitamo in mu želimo veliko uspehov.

Sekcija SSK Števerjan

SKPD »F.B. Sedej«

Mešani pevski zbor »F.B. Sedej«

Dekliški zbor »Alenka« in

Števerjansko župnijsko občestvo

★

Cerkveni pevski zbor Sveti Jernej iskreno čestita Mitji Ozbiču, Ivanu Miliču in Tamari Bernhardt z Opčin za uspešno opravljeno maturo na znanstvenem liceju France Prešeren in učiteljsku A.M. Slomšek v Trstu.

Šolski uspehi

Matura v Gorici

Licej »Primož Trubar«: Kristina Bednarich 50/60, Srečko Breganti 60, Marko Degrassi 42, Danijel Devetak 60, Damjan Hlede 60, Valentina Pavio 52, Marjeta Vrtovec 50.

Kot je videti, so bili uspehi izredno dobri.

Slovenska sekcija ITI: V tej šoli je bila letos prva matura, ker so prvič imeli zadnji razred. Uspeh: Mitja Brescia 42/60, Marino Buzzinelli 44, Mauro Colussi 38, Peter Ferfoglia 52, Pavel Hmeljak 43, Mitja Jarc 51, Edi Lutman 51, Terezija Valentinčič 45.

Izidi zrelostnih izpitov v Trstu

1. Na zavodu Jožef Stefan:

a. Oddelek za tehnike električnih in električnih industrij: Roberto Baracci (48/60), Igor Barut (37), Andrea Birsca (44), Martin Cappellini (38), Andrea Corradetti (42), Aleksander Daneo (42), Vera Guštin (38), Peter Janežič (36), Marko Marega (42), David Petaros (39), Andrea Pozar (48), Enrico Ravalico (42), Diego Sedmach (40), Giulio Tavcar (45), Andrea Trampus Bisiacchi (38), Igor Burolo (36).

b. Oddelek za tehnike kemijskih industrij: Neva Albi 42/60, Nadia Budin (38), Elvis Kraljič (50), Haron Marucelli (42), Nadia Smotlak (42).

c. Oddelek za tehnike mehanskih industrij: David Badalich (45/60), Marko Biekar (40).

2. Na klasičnem liceju »F. Prešeren«:

Elisabetta Ciacchi (36/60), Smiljana Gruden (44), Agata Kuhar (58), Neva Lupinc (52), Stefan Pahor (46), Giuliana Pavlica (50), Francesca Rustia (46), Breda Sussi (48).

3. Na znanstvenem liceju »F. Prešeren«:

Ulisse Bravar (60/60), Oriana Bresciani (54), Cristina Carli (44), Tanja Carli (46), Michele Ciak (40), Mario Ciak (43), Lara Conti (42), Roberta Del Pizzo (44), Milena Grion (42), Gomislav Hmeljak (52), Ivan Milič (42), Martina Mosca (60), Marko Ozbič (60), Mitja Ozbič (60), Poljanka Pavletič (36), Jordan Pisani (56), Eleonora Prezzi (46), Barbara Rencelj (42), Franc-Branco Sain (48), Erik Svab (60), Lara Tinta (45), Tanja Ursic (50), Tamara Zuzek (40), Cristina Biber (45), Katja Colja (45), Mitja Čebulec (51), Erik Dolhar (46), Andrej Gruden (60), Milena Gustin (52), Goran Kocman (36), Varka Kozlovic (43), Elena Leghissa (50), Aleksej Mahnič (50), Tanja Masten (55), Alenka Obad (60), Patrik Pahor (40), Paolo Panjek (39), Michele Passerini (50), Dasa Radović (42), Igor Sosič (56), Peter Sterni (60), Maja Stocca (42), Tanja Ukmar (51), David Zetko (40).

4. Na Trgovskem tehničnem zavodu:

Mirjam Antonic (42/60), Daria Bukavec (46), Daniela Ciuik (48), Mikela Drnovscek (48), Nicola Golemac (42), Damiana Gustin (45), Ivana Krizmanic (38), Katja Milkovic (50), Carmen Natural (48), Nataša Pertót (43), Debora Pirc (42), Roberta Skabar (45), Maja Tenze (46), Tanja Urdih (40), Martina Vidali (48), Miran Zobec (45), Davide Barini (40), Elena Bembí (38), Barbara Briscik (48), Darija Colja (54), Walter Corva (56), Barbara Dilema (39), Branka Gabrovec (50), Alenka Gustincic (43), Vera Kermez (42), Dario Kovacic (40), Elisabeth Oberdank (48), Tamara Rodella (40), Alenka Rupel (46), Marko Rupel (43), Nataša Samsa (45), Elena Smotlak (54), Peter Suligoj (50), Katja Volpi (46), Erik Zorn (44), Andrea Baldassini (36), Tanja Bencina (37), Sara Bensi (50), Nataša Bisiacchi (45), Tanja Canciani (38), Elena Carli (42), Maria Cherti (44), Katja Daneu (36), Tamara Dobrigna (54), Dimitri Ferluga (45), Erika Gorian (36), Aleksija Labiani (40), Paolo Lippolis (40), Martina Lorenzi (40), Patricia Malmenvall (48), Laura Mauri (44), Aljoša Milič (48), David Ota (42), Antonella Pavat (36), Tamara Pecchiar (37), Tiziana Perini (43), Mitja Rustja (48), Nataša Sancin (38), Marzia Zobec (54).

5. Oddelek za geometre:

Peter Auber (42/60), Tanja Bait (48), Michela Cergol (46), Mauro Franz (44), Samo Kokorovec (44), Matija Lorenzi (40), Igor Pernarcic (52), Tamara Sancin (40), Alan Skabar (47), Andrea Sosic (40), Alenka Sossi (46), Aleš Turk (43).

6. Na učiteljski »A.M. Slomšek«:

Annalisa Bavcar (36/60), Patrizia Gollia (38), Jasmina Grgič (54), Marta Klinc (44), Anna Lokatos (52), Lara Puntar (40), Marina Rustia (40), Tamara Stanese (40), Elezabeta Stopar (45), Monica Tomsic (44), Tamara Bernhard (37), Marija Bogatec (43), Elisabetta Gregori (37), Dunja Grgič (43), Cristina Lasic (36), Ljuba Leghissa (38), Elen Lupinc (46), Irena Pahor (42),

Laura Perini (40), Nadja Pischianz (40), Dunija Sancin (39), Mateja Starc (44).

7. Na vzgojiteljski šoli:

Usposobljenostni izpit so opravile: Laura Di Marcantonio, Ivana Limbeck in Valentina Tul.

Sožalje

Spoštovano uredništvo!

Ob nenadni in prezgodnji smrti dragega g. Jožeta Juraka, sourednika Katoliškega glasa, izrekam vsem v uredništvu in v upravi globoko občuteno sožalje.

Osebnost sem ga imel v velikih časih zaradi njegove časnikarske sposobnosti, velike humanosti, ki je v vsakem trenutku izžarevala iz njega. Tudi njegova skromnost v posvetnem in duhovniškem življenju mi bo ostala v spominu. Bil sem na njegovi srebrni maši, ki jo je daroval na Sv. gori, in priložnostne besede, ki jih je takrat nam prisotnim izrekel ob obedu, mi prav tako ne bodo šle iz spomina, saj je tako lepo poudaril ideale, ki so ga vezali v vsem njegovem življenju: globoka vera, ljubezen do svojega naroda in zemlje ter prirojen odpor proti nasilju katerih koli diktatur in totalitarizmov. Zaradi vsega tega ga bom ohranil v najlepšem spominu.

dr. Drago Štoka

Ob nenadni smrti urednika Katoliškega glasa, Jožeta Juraka, vam izrekamo naše iskreno sožalje.

Ured. »Nedelje«, Celovec

ZPS (župnijski pastoralni svet) sv. ap. Jerneja na Opčinah pri Trstu izreka z župnikom globoko sožalje ob nenadni smrti urednika g. JOŽETA JURAKA. Zanj molí.

Hvaležen je pokojnemu duhovniku za vse ogromno delo, ki ga je opravil med nami na Primorskem.

Iskreno žaluje tudi z vsemi sorodniki g. Juraka.

V. Žerjal

Opčine, 9. julija 1989

Sožalje

Ob boleči izgubi drage mame MARIJE DOLORES KOMJANC vd. SKORJANC izreka sekcija SSK Steverjan iskreno sožalje sinovom Albertu, Marku in Jožku ter hčeram Almi, Ivanki in Nadi.

DAROVI

Za Katol. glas: v spomin g. J. Juraka Justina Komjanc 50.000; v spomin na Vando Jerkič O. M. 50.000 lir.

Za Katol. glas: N. N. v spomin gospoda Juraka 25.000 in v spomin Antona Raceta 25.000 lir.

Za Katol. dom: v spomin na Vando Jerkič Rosa Paoletti 50.000; O. M. v isti namen 50.000 lir.

Za Sv. goro: Hčerki Elvira in Sabina darujeta ob smrti mame Angele Stok vd. Sirico 300.000 lir.

Za obnovitev cerkve na Opčinah: Viničio D'Angelo v spomin na sestro Argia 50.000; ob 2. obl. smrti moža odn. očeta inž. dr. Milana Sosiča v njegov spomin družina 100.000; ista za CPZ sv. Jerneja 50.000; Danila Tence-Vidau v spomin na vse svoje pokojne 50.000; Pina Brišček-Breclj 50.000; Marija, Janez in Metka ob 10. obl. smrti mame Angele Kacin, roj. Tušar 150.000 lir.

Za obnovitev cerkve na Opčinah: druž. Taučer v spomin na mamo Lucijo 70.000; Erminija Danecu, v spomin na Marijo Sosič-Nussdorfer 20.000; Norma Brišček 10.000 lir.

Za cerkev v Nabrežini: Cattonar 30.000; Gulič 10.000; Radović 30.000; Ceper 70.000; Caharija 70.000; Gruden 2.000; Kodrič 20.000; G. J. 10.000; Barranco 50.000; bolniki 30.000; Radović 5.000; Kojanec 40.000; Rosati 15.000; Caharija 10.000; Radović 10.000; Banelj 50.000; Okretič 5.000; Terčon 20.000; D. M. 100.000; namesto cvetja pok. Svetki Venier daruje Fani Pangos 20.000; v isti namen C. A. 20.000; Span 5.000; v spomin pok. Olge Caharija daruje sestra Ema 50.000; Milanič 50.000 lir.

Za popravila cerkve v Ricmanjih: družini Kuret in Palčić, Ricmanje namesto cvetja na grob pok. Pepce Kuret in Izidorja Berdon 30.000; druž. Berdon, Ricmanje v spomin na svoja pok. Viljema in Emila 40.000; Ana Kuret, Log v spomin pok. sestre Marije Berdon 20.000; Marija Zuljan, Ricmanje za cerkvena okna 50.000; Marčela Vatovac, Ricmanje za nova cerkvena okna 100.000; Albina Berdon, Ricmanje 40.000; dobrotnik s Krasa 200.000; družina Zlobec-Vouk, Stare Milje 100.000; Milka Petaros-Veljak, Trst v spomin na pok. moža in pok. starše 100.000 lir.

Za Mariji dom pri Sv. Ivanu v Trstu: Erminiji Zivic 10.000; Ivanka Cernigoj 10.000 lir.

Za dela v Marijinem domu v Rojanu: Maks in Jelka Šah v spomin J. Juraka 50.000; Urbančičevi v spomin mame Marije 50.000; Nada in Giuseppe Weber 100.000; Helena P. 65.000 lir.

Za obnovitev cerkve na Ferlugih: druž. Perosa, v spomin na sina Robija ob 1. obl. smrti 50.000 lir.

Za kapelo sv. Leopolda Mandića pri Domju: N. N., Trst ob 80.letnici rojstva pok. Kristine Černigoj-Passante 30.000; Marija in Marko Udovič, Trst v spomin na pok. starše Petra in Elviro 150.000; Lojzka Gregorič, Trst 10.000 lir.

Za Slomškov spomenik v Mariboru: N. N., Trst 100.000; prijatelji s Primorske 900.000 lir.

Za slov. misijonarje: v spomin na Viktorijo Čevdek Ludvik Čevdek in hči 50.000 lir.

Vsem podpornikom našega lista Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

OBVESTILA

Zlata maša. Na Trnovem pri Gorici bo v nedeljo, dne 3. avgusta, popoldne ob 4^h obhajal 50-letnico svojega mašništva trnovski rojak kapucin p. Damaz Rijavec. Vabljeni zlasti Trnovci, raztreseni po vsem Primorskem!

Romanje na Barbano goriških in tržaških Slovencev bo letos v ponedeljek, dne 4. septembra. Dušni pastirji oznanite to čimprej svojim vernikom.

Dušnopastirski tečaj zamejskih in izseljeniških duhovnikov bo letos od 21. do 23. avgusta v Gorici pri selzijancih v ulici don Bosco.

Sporod od 23. do 29. julija 1989

Nedelja: 8.30 Kmetijska oddaja. 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.45 Pregled slovenskega tiska v Italiji. 10.15 Mladinski oder: »Čarovnija-izmišljaja«. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 »Prežganka« - antologija humorja. 12.40 Godbe na pihala. 14.10 Na počitnice. 17.00 Joško Lukeš: »Avto-bus - potepuh«. Radijska igra.

Ponedeljek: 8.10 »Mal položi dar domu na altar«. 9.15 Otroški kotichek: »Detektiv mojster Blomkvist«. 10.10 Koncertni in operni spored. 12.40 Koroška poje. Tercet iz Roža. 14.45 Beležka. 15.30 Razmišljanja Magde Jevnikar. 16.00 In ti, kam pojdeš v soboto zvečer?

Torek: 8.10 Na počitnice. 9.15 Otroški kotichek: »Detektiv mojster Blomkvist«. 10.10 Koncertni in operni spored. 12.00 Barvne sintonije. 14.45 Kresničke. 15.30 Premišljevanja za današnji čas. 16.00 »Kulturnopolitiki« v kuhinji. 18.00 Marko Sosič: »Boginja iz Sosljanskega zaliva« - nadaljevanje.

Sreda: 8.10 Iz dvignjene zavese. 9.15 Otroški kotichek: »Detektiv mojster Blomkvist«. 10.10 Koncertni in operni spored. 12.00 Moja šola radiocestezije in bioterapije. 12.40 Folklorna glasba. 14.45 Beležka. 15.30 Iz zemlje gre v trto - o poeziji. 16.00 Pogled v restavratsko delavnico. 17.10 Klasični album. 18.00 Spomini Staneta Kavčiča.

Četrtek: 8.10 Krížem po svetu. 9.15 Otroški kotichek: »Dvojčici«. 10.10 Koncertni in operni spored. 12.00 Glasbeni portret Urbana Kodra. 12.40 Slovenski zbori:

moški zbor Slava Klavora iz Maribora. 14.45 Beležka. 15.30 razmišljanja Magde Jevnikar. 16.00 Koroški portreti. 17.10 Klasični album. 18.00 četrtkova srečanja.

Petek: 8.10 V Evropi manjšin. 9.15 Otroški kotichek: »Dvojčici«. 10.10 Koncertni in operni spored. 12.00 Film in njegova vloga v naši družbi. 12.40 Folklorna glasba. 14.45 Beležka. 15.30 O tolmačenju otroške risbe. 16.00 Koncert za srce in orkester. 17.10 Klasični album. 18.00 Kulturni dogodki.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 9.15 Otroški kotichek: »Dvojčici«. 3. in zadnji del. 10.10 Koncertni in glasbeni spored. 12.00 Poti, zanimivosti in lepote naše dežele. 12.40 Mešani zbor Primorec-Tabor iz Trebč in z Opčin. 14.45 Filmi na elkranih. 15.30 O tolmačenju otroške risbe. 16.00 Med zemljo in sanjami. 17.10 Klasični album. 18.00 Sonatina za glas in klavir.

KATOLIŠKI GLAS

tednik - uredništvo in uprava: Riva Piazzutta, 18 - 34170 Gorica - Tel. 0481/533177 - telefax 533177 - pošt. rač. 11234499 poduredništvo: Vicolo delle Rose, 7 - 34135 Trst - Tel. 040/414646

Registriran na goriškem sodišču pod št. 5 dne 28.01.1949

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik Pošt. plačana v gotovini - skupina 11/70% Dovoljenje pokr. poštne uprave iz Gorice Izdaja: KTD Katoliško tiskovno društvo (Società Tipografica Cattolica srl - Riva Piazzutta, 18 - Gorizia - P.I. 00054100318)

Tiska: Tiskarna Budin v Gorici Cena posamezne številke: 1000 lir

Letna naročnina: Italija 40.000 lir inozemstvo 55.000 lir zračna pošta 85.000 lir

Oglaš: za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 500 lir, k temu dodati 19% IVA

Naši svetovalci so vam na uslugo zastonj . . .

in vam bodo šli na roko.

V kmečko-obrtnih posojilnicah najdeš ljudi, ki so ti podobni, s katerimi se boš lahko odkrito pogovoril. Ko potrebuješ finančno podporo; ko želiš iztržiti največ za svoje prihranke; ko potrebuješ strokovno mnenje, ali pa samo prijateljski nasvet.

KMEČKE IN OBRTNE HRANILNICE IN POSOJILNICE

v Furlaniji-Juljski krajini

Tvoja domača banka

